

Svmma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Svccincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Sive Antinomia Ivris Pontificii Et Cæsarei - per CCL. Differentias plurium
Doctorum auctoritate probatas, singulari studio in certas classes reducta,
discussa, & explicata

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

LXXXVIII. Differentia 15. Jure civili mulier rapta non potest nubere raptori
suo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61864)

Gloss. in c. 1. De scrutin. & c. Iuuenis. De Sponsal.

11. Quamobrem in c. cit. Evaristus Papa clandestina coniugia reprobans non pauca scribit ad legitimum matrimonij contractum necessaria esse, subditque, sic peracta legitima scitote esse connubia: aliter vero presumpta non coniugia, sed adulteria, vel contubernia, vel stupra, aut fornicationes potius, quam legitima connubia esse non dubitate. In c. illud quoq. pari modo præter cohabitationem diurnam ad matrimonium probandum plura adminicula exiguntur. Hodie post Concil. Trident. Con-

stitutionem Sess. 24. c. 1. De reform Matrim. nec cohabitatio, nec ullus consensus, verbis, signis, aut factis expressus, nec etiam copula quicquam faciunt ad presumendum matrimonium, nisi coram parcho, & testibus fiat. Atque ita pro nihilo reputatur quicquid in contrarium à legibus decernitur, nec putanda sunt nuptiæ (licet Gotif. velit) si mulier probet, se eam mente acceptam à viro, ut esset ei uxor. Sollemnitas enim à Conc. Trid. indicta simpliciter necessaria est. §. Qui aliter. ubi eiusmodi contractus irritos facit.

LXXXVIII.

DIFFERENTIA 15.

Jure civili mulier rapta non potest nubere raptori suo. l. vii. §. Sin autem C. De raptu virg. Jure Canonico autem potest nubere. c. Accidens. de raptor. Bartol 97. Io. Bapt. à S. Blasio 121. Galvan. 43.

NÉ vocis ambiguitas errorem pariat, sciendum est, ad raptum penis à Jure sancitis obnoxium quatuor condiciones requiri, 1. ut sit violentia. 2. ut fiat causa libidinis. 3. ut sit traductio de loco in locum 4. ut rapta mulier sit honestæ vitæ. Sanch. l. 7. D. 12. n. 3. Illis igitur, qui dicto modo raptum fecerint, Iustinianus Imperator primò pœnam capitalis decernit, & tam illorum, quam opem illis ferentium bona statim in rapte dominium transire declarat. Præterea facultatem tollit raptæ virginis, vel mulieri raptorem suum sibi maritum

poscendi, sed à parentibus, cui voluerint, excepto raptore, despondendas esse.

11. Alia Ecclesiæ mens est libertati nubentium consulentis. Nam in cap. citato Accidens. ita legimus. Rapta puella legitime contrahet cum raptore, si prior dissensio transeat in consensum, & quod ante displicuit, incipiat complacere, dummodò ad contrahendum legitime sint personæ. Vnde aliqui DD. apud Barb. colligunt, secundum hunc textum non requiri, ut puella extra potestatem raptoris constituta sit, atque in pristina libertate consentiat, sed sufficere ad va-

N 2

lorem

lorem matrimonij, ut manens in potestate raptoris in loco tuto, & libero ponatur, itaque in matrimonium liberè consentiat. Nihilominus raptor ipse, omnesque illi consilium, consensum, auxilium, & favorem præbentes sunt ipso jure excommunicati, perpetuò infames, omniumque dignitatum incapaces, & si clerici fuerint, de gradu proprio exci-
dunt. Deique raptor mulierem five du-
xerit, five non duxerit, dotare tenetur. Pro quo tamen requiritur sententia judicis, & attendenda est viri, & mulieris conditio. *v. Azor. l. 1. §. c. 20. §. Lex iudicem. Coninck Disp. 31. De matrim. c. 48. Henrig. l. 2. de Matrim. c. ult. Less. l. 4. c. 3. num. 68. Filius. Tract. 30. c. 6. n. 116. & seq. Sanch. l. 7. Disp. 12. n. 42. Mol. Tract. 3. Disp. 105. Laym. l. 5. tr. 10. Pat. 4. c. 13.*

XVI. XC.

DIFFERENTIA 16.

Iure civili consensus parentum requiritur in filiorum matrimonio *Instit. de nupt. iust. l. Nec filium quidem famil. C. De nupt. l. Nuptie 2. ff. De ritu nupt. At jure Canonico talis consensus non requiritur. c. Cum apud. De sponsal. Bart. 58. Canis. 38.*

Institut. l. 1. c. 10. ita legimus. Justas nuptias contrahunt, qui secundum præcepta legum coeunt, dum tamen si filij familiar. sint, consensum habeant parentum, in quorum potestate sunt. Nam hoc fieri debere, & civilis ratio suadet, & naturalis in tantum, ut iustus parentum præcedere debeat. Eodem stylo l. 2. ff. De ritu nupt. Nuptia consistere non possunt, nisi consentiant omnes, id est, qui coeunt, quorumque in potestate sunt. Item l. 12. C. De nupt. Nec filium fam. invitum ad uxorem ducendam cogi legum disciplina permittit. Et paulo post, ita tamen, ut contrahendis nuptijs patris consensus accedat. Eadem alibi repetuntur. In confirmationem *Mynsing. l. 1. Instit. t. 10. Cum hæc sententia, inquit, quod parentum consensus in contrahendis nuptijs requiratur, proxima sit quarto Decalogi præcepto. Honora patrem tuum. & prætenenda est, quicquid à plerisque in contrarium disputetur. Animosior Everard. Bronchorst. in assert. 1. Cent. 3. evincere conatur, ad matrimonium contrahendum, omni jure tam divino, quam humano, item civili, & Canonico, de necessitate parentum consensum requiri: quæque ex sacris Canonibus opponuntur, diluere se putat. Sed aliud non probat, quam conveniens esse, ut parentum in re tanta consensum liberi sequantur; non verò ad connubij valorem, absolute requiri. Nam & ratio, & canones matrimonia libera esse præcipiunt. c. Gemma. De sponsal. & sufficere ad valorem illorum consensum, de quorum coniun-*

Etione.